

Transpersoner må få puste fritt? — et bibelsk motsvar

Deepseek vs Human

Innlegget — Irmelin Fossengens ord

Dette kapitlet gjengir Irmelin Fossengens debattinnlegg «Transpersoner må få puste fritt» (Oppdatert 11 timer siden, Vårt Land) i seksjoner. Hver seksjon etterfølges av et bibelsitat som taler inn i situasjonen — uten kommentar. Skriften får tale først.

Seksjon 1 — Invitasjonen: «Nylig ble jeg invitert med på London Pub av min venninne som er trans. Febrilsk begynte jeg å lete etter ordene for å takke nei, og hun kunne se at jeg ble ukomfortabel.»

Dra ikke ujevnt åk sammen med vantro! For hva fellesskap har rettferdighet med urettferdighet, eller hva samfunn har lys med mørke? ... Gå derfor ut fra dem og skille eder fra dem, sier Herren, og rør ikke ved det urent er, så vil jeg annamme eder.

— 2 Corinthians 6:14-17, nor1930

Seksjon 2 — Frykten og skammen: ««Hva er det du er redd for?» spurte hun. Jeg ble stille — skamfull. Frykten handlet om det ukjente. Hvordan er de menneskene som henger på en pub for skeive?»

Den vise frykter og viker fra det onde, men den uforstandige er fremfusende og trygg.

— Proverbs 14:16, nor1930

Seksjon 3 — Bakgrunnen og forandringen: «Med min bakgrunn fra konservative kristne miljøer har jeg hatt lite til overs for skeive, desto mindre for transpersoner. ... Det var konfronterende å møte min egen frykt. ... Fordi jeg ikke vil være en stigmatiserende ego-sentrisk dritt, ble jeg med på London Pub. Noe jeg ikke angres på.»

I utroere! Vet I ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som altså vil være verdens venn, blir Guds fiende.

— James 4:4, nor1930

Seksjon 4 — Transpersoner som ofre: «For vi sender dem blikk. Snur oss vekk. Og snakker om dem som et problem. Vi holder dem på avstand. ... Transpersoner må få gå gatelangs uten å få stygge bemerkninger slengt etter seg. De må få dra i svømmehallen uten å føle seg kravstore og i veien.»

Du skal ikke ligge hos en mann som hos en kvinne; det er en vederstyggelighet.

— Leviticus 18:22, nor1930

En kvinne skal ikke bære det som hører en mann til, og en mann skal ikke ta på seg en kvinnes klær; for hver den som gjør slikt, er en vederstyggelighet for Herren din Gud.

— Deuteronomy 22:5, nor1930

Seksjon 5 — Det nye synet: «På relativt kort tid har jeg gått fra å bli stressa og irritert av å se regnbueflagg — til å vurdere å anskaffe et selv. ... Jeg tror jeg må stille meg ved siden av venninna mi denne gangen.»

Og skikk eder ikke like med denne verden, men forvandles ved eders sinns fornyelse, så I kan skjønne hva Guds vilje er, det gode og velbehagelige og fullkomne.

— Romans 12:2, nor1930

Seksjon 6 — Teologisk begrunnelse: «Jeg kan ikke være med på å redusere transpersoner til et symbol på det vi kristne omtaler som «verden». Guds oppdrag til oss var ikke å være mest mulig motkulturelle, men å være radikale i vår kjærlighet.»

Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om nogen elsker verden, da er Faderens kjærlighet ikke i ham. For alt det som er i verden, kjødets lyst og øynenes lyst og livets hovmod, er ikke av Faderen, men av verden. Og verden forgår og dens lyst; men den som gjør Guds vilje, blir til evig tid.

— 1John 2:15-17, nor1930

Et bibelsk motsvar

Her svarer Skriften på Fossengens syv hovedpåstander. Hvert punkt åpner med et sitat fra hennes innlegg, deretter et sitat fra Skriften, så en kort analyse.

#Punkt 1: «Frykten handlet om det ukjente»

Fossengen skriver: «Frykten handlet om det ukjente. Hvordan er de menneskene som henger på en pub for skeive?»

Skriften lærer at frykt for det onde er visdom, ikke fordom. Den vise frykter og viker fra det onde (Ordsp 14:16). Paulus sier: «Avgudadyrkere skal ikke arve Guds rike. Og slike var somme av eder» (1 Kor 6:9-11). Legg merke til: «slike VAR dere» — ikke «slike er dere fremdeles.» Skillet mellom synd og synder er ikke hat — det er sannhet. Å kalle sin egen samvittighets advarsel for «fordom» er å stemple Guds nådegave.

#Punkt 2: «Fordi jeg ikke vil være en dritt, ble jeg med»

Fossengen skriver: «Fordi jeg ikke vil være en stigmatiserende egosentrisk dritt, ble jeg med på London Pub.»

Skriften sier: «Gå derfor ut fra dem og skill eder fra dem, sier Herren, og rør ikke ved det urent er» (2 Kor 6:17). Å nekte å delta i syndige omgivelser er ikke egoisme — det er lydighet. Paulus gikk ikke inn i avgudstemplene for å «forstå» avgudsdyrkerne bedre. Han forkynte for dem UTENFOR. Jesus spiste med syndere, men Han deltok ikke i deres synd. Fossengen forveksler nærvær med deltagelse. Jesus var hos tollere og syndere — men Han forandret dem. Hun gikk til London Pub og ble forandret AV dem.

#Punkt 3: «Dette var en friplass for venninna mi»

Fossengen skriver: «Dette stedet var ikke bare en pub med folk som var annerledes enn meg. Dette var en friplass for venninna mi. Et pusterom.»

Skriften sier: «For dette vet I og kjenner, at ingen horkarl eller uren eller havesyk — det er avgudsdyrker — har arv i Kristi og Guds rike» (Ef 5:5). Et «pusterom» for synd er ikke frihet — det er fengsel. Joh 8:34: «Hver den som gjør synd, er syndens trell.» Frihet er ikke å puste fritt i sin synd — frihet er å bli satt fri FRA synden. Venninna trenger ikke en pub der hun kan være trygg i sin identitet. Hun trenger Ånden som kan frigjøre henne fra den.

#Punkt 4: «Transpersoner må få puste fritt»

Fossengen skriver: «Transpersoner må få gå gatelangs uten å få stygge bemerkninger slengt etter seg. De må få dra i svømmehallen uten å føle seg kravstore og i veien. Det finnes løsninger som unisex-toaletter.»

Skriften sier: «En kvinne skal ikke bære det som hører en mann til, og en mann skal ikke ta på seg en kvinnes klær» (5 Mos 22:5). Dette er ikke en kulturell regel — det er

en skaperordning. 1 Mos 1:27: «Gud skapte mennesket i sitt bilde, som mann og kvinne skapte han dem.» To kjønn. Ingen tredje. Unisex-toaletter løser ingenting — de forvirrer grensen. Et barn som ser en mann i kvinnetoalettet, spør ikke om politisk korrekthet. Det spør: «Mamma, hvorfor er han her?» Grensen er der for å beskytte. Å viske den ut er ikke kjærlighet — det er å la de sterke få det som de vil.

#Punkt 5: «Jeg vurderer å anskaffe et regnbueflagg»

Fossengen skriver: «På relativt kort tid har jeg gått fra å bli stressa og irritert av å se regnbueflagg — til å vurdere å anskaffe et selv.»

Skriften sier: «Salig er den mann som ikke vandrer etter ugudeliges råd og ikke står på synderes vei og ikke sitter i spotteres sete» (Sal 1:1). Regnbuen er Guds paktstegn (1 Mos 9:12-17). Å la seg overtale til å bære et symbol som har kapret Guds pakt og omgjort den til et banner for seksuell frigjøring, er ikke vekst i nåde — det er frafall. Det er å sette seg i spotteres sete.

#Punkt 6: «Guds oppdrag var ikke å være motkulturell»

Fossengen skriver: «Guds oppdrag til oss var ikke å være mest mulig motkulturelle, men å være radikale i vår kjærlighet.»

Dette er en falsk motsetning. Paulus var DEN mest motkulturelle mannen i Romerriket — han forkynte en korsfestet jøde som Herre over Cæsar. OG han kalte homofili «mot naturen» (Rom 1:26-27). Radikal kjærlighet ER å være motkulturell — fordi verden elsker synden, og kjærlighet er å kalle synden ved dens rette navn for å frelse synderen. Jesus var den mest radikalt kjærlige — Han sa til kvinnen grepet i hor: «Gå bort og synd ikke mer» (Joh 8:11). Han sa ikke: «fortsett, du må puste fritt.» Å si sannheten uten kjærlighet er hardhet. Å tie sannheten av «kjærlighet» er svik.

#Punkt 7: «Å behandle stigmatiserte grupper med respekt vitner om en stor Gud»

Fossengen skriver: «Å behandle stigmatiserte grupper med respekt, forståelse og lyttende ører — selv om vi ikke forstår dem — vitner om en stor Gud.»

Skriften sier: «For så har Gud elsket verden at Han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv» (Joh 3:16). Guds største kjærlighetshandling var ikke å lytte — det var å sende Sannheten i kjøtt og blod. Respekt uten sannhet er høflig fordømmelse. Å «forstå» noen uten å peke dem til Ham som kan forandre dem, er å holde dem fanget i det de tror de er. Den største kjærligheten er å si: «Du trenger ikke å være dette. Du kan bli et nytt menneske i Kristus.»

Hva da med kjærligheten

Fossengens innlegg etterlater ett spørsmål som fortjener et ærlig svar: Hva med kjærligheten? Hvis vi sier at transpersoner ikke «må få puste fritt» i sin identitet — hva skal vi da gjøre?

Da kom de skriftlærde og fariseerne med en kvinne som var grepet i hor, og de stilte henne fram og sa til ham: Mester, denne kvinnen er grepet i ferd med å drive hor. I loven har Moses befalt oss å steine slike; hva sier du? ... Da rettet Jesus seg opp og sa til henne: Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt deg? Hun sa: Nei, Herre. Og Jesus sa: Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer!

— John 8:3-11, nor1930

Dette er Kristi modell. Han fordømmer ikke — men Han sender heller ikke kvinnen tilbake til synden. Han gir henne to ting: frihet fra fortiden OG et kall til forandring. «Gå bort» — du er fri. «Synd ikke mer» — men dette var synd.

Fossengen gir venninna si bare det første: frihet til å være den hun er. Men Kristus gir BEGGE. Uten det andre er det første ikke kjærlighet — det er ettergivenesshet. Uten det første er det andre ikke kjærlighet — det er lovishhet.

Så hva betyr bibelsk kjærlighet til en transperson?

Det betyr: Å være villig til å bli kalt hatefull — fordi du nekter å velsigne det Gud kaller synd.

Det betyr: Å gå inn i relasjonen — ikke for å bli som dem, men for å bære dem fram for Ham som kan forvandle.

Det betyr: Å si «Jeg elsker deg for mye til å la deg fortsette i dette» — og så bli stående når de vender seg bort.

Det betyr: Å vite at den bitreste veien er å la et menneske synde i fred — og den kjærligste veien er å risikere forholdet for å tale sannhet.

Fossengen gikk fra å frykte London Pub til å vurdere regnbueflagget. Hun lot seg forandre av miljøet i stedet for å være salt og lys. Det er ikke radikal kjærlighet — det er radikalt frafall.

Altså, om nogen er i Kristus, da er han en ny skapning; det gamle er forbigått, se, alt er blitt nytt.

— 2 Corinthians 5:17, nor1930

Svaret på Fossengens spørsmål er ikke å forsvare eller fordømme — det er å peke på Ham.

Transpersoner trenger ikke først og fremst et pusterom. De trenger en Frelser.

De trenger ikke å puste fritt i sin synd. De trenger å dø med Kristus og bli reist opp til et nytt liv.

Det er kjærligheten som sier: «Det gamle er forbigått.» Det er kjærligheten som sier: «Du kan bli et nytt menneske.»

Alt annet er medlidenhet forkledd som nåde.

How this was made

This study is the author's own work — what it says, and where it goes, are his. It was composed with **junifye**, with an AI assistant as a tool, and draws its Scripture and original-language studies (Greek, Hebrew, and cross-references) from **Darash** (Hebrew *darash*, “to seek, inquire, study”) — a platform for reading the Bible in its original languages.

Both **junifye** (for composing documents) and **Darash** (for studying Scripture in the original tongues) are available as **MCP** tools — usable from Claude Desktop or any AI assistant that can run them.

You are warmly invited to study the Word in its original languages with **Darash**, to read this and every other title freely alongside Scripture in the **Bibleread** app, and to browse the whole catalogue in the public library.

Free for personal and congregational use — not for sale. © the author; commercial rights reserved to Publiflye AS.

Scan to read this book online